

مقایسه عود ناحیه‌ای، متاستاز و میزان بقا بین دو روش جراحی در درمان مرحله‌های I و II بالینی سرطان پستان

سیدمرتضی موسوی نائینی^۱ MD، بهرام مفید^۲ MD، حسنعلی محبی^{*} MD،
مهدی مهمان نواز^۱ MD، سامان خوشینی^۱ MD

چکیده

اهداف. در درمان سرطان پستان در مرحله‌های I و II بالینی، دو روش جراحی حفظ پستان (BCS) و برداشتن کامل یا ماستکتومی رادیکال تعدیل شده (MRM) مطرح است. هدف این مطالعه، مقایسه دو روش فوق از جنبه‌های مختلف بود.

مواد و روش‌ها. در مطالعه‌ای توصیفی، تحلیلی و مقطعی، پرونده ۲۴۲ زن مبتلا به سرطان پستان در مرحله‌های I و II به صورت رتروگراد مطالعه شد. آنها تحت دو نوع عمل جراحی BCS و MRM قرار گرفته بودند. پیگیری بیماران با ویزیت مجدد یا با تماس تلفنی انجام گرفت و عود ناحیه‌ای، متاستاز و میزان بقا مشخص شد. ضمن تعیین فراوانی و میانگین یافته‌ها، میزان بقا با استفاده از جدول زندگی و منحنی‌های کاپلان-مایر و آزمون رگرسیون کاکس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها. در ۱۰۹ بیمار (۴۵٪) جراحی BCS و در ۱۳۳ بیمار (۵۵٪) جراحی MRM انجام شده بود. میانگین سنی بیماران در BCS 47.2 ± 10.4 سال و در MRM 49.4 ± 11.8 سال بود ($p=0.5$). عود ناحیه‌ای در BCS و MRM به ترتیب ۲/۸ و ۳/۲ ($p=0.8$) و میزان بقا در ۱ سال در هر دو ۱۰۰٪ و بعد از ۳ سال به ترتیب ۹۳ و ۹۴٪ بود و تفاوت معنی‌داری نداشت. متاستاز در گروه BCS ۷/۳٪ و نسبت به گروه MRM (۱۸٪) کمتر بود و اختلاف معنی‌داری داشت ($p=0.01$).

نتیجه‌گیری. روش BCS باعث افزایش عود ناحیه‌ای و متاستاز و کاهش میزان بقا نمی‌شود. لذا در صورت تمایل بیمار و دسترسی به امکانات، با توجه به تاثیرات زیبایی می‌تواند بدون نگرانی استفاده شود.

کلیدواژه‌ها: سرطان پستان، روش جراحی، عود، متاستاز، میزان بقا